

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/472/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210716
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210716.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava 1, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/188/2012-92 zo dňa 3. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi uloženia zaplatenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej navrhovateľovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Nesprávnosť postupu mala spočívať v okolnosti, že exekučný súd nerozhodol v zákonnej 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod č. Ex 13627/2009. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že na exekučnom súde bola táto vec vedená pod sp. zn. 8Er/1124/2009. Žiadosť súdneho exekútora bola doručená exekučnému súdu dňa 31.12.2009, následne bola zamietnutá uznesením č. k. 8Er/1124/2009-21 zo dňa 23.03.2012. Keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola podaná pred 01.06.2011, vychádzal okresný súd z dikcie ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom k tomuto dátumu. Ustálil, že exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne, bez zbytočných prieťahov, pričom poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/2002, v zmysle ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia, skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia, vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie nebola takej povahy, aby bolo len na jej základe možné vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie v zákonnej lehote.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd nemal preukázaný nesprávny úradný postup, ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu, návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže tento si ich riadne neuplatnil a z obsahu spisu existenciu nezistil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Poukázal na koncepciu spravodlivého súdneho konania, zahŕňajúceho právo na kontradiktórne konanie a v danej spojitosti prvostupňovému

súdu vytykal, že ako navrhovateľ nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť vyjadriť sa k týmto dôkazom a prednesom a navrhnuť dôkaz na podporu svojich tvrdení. Za takejto situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti konania. Namietal, že elektronicky na e-mailovú adresu súdu podal návrh na zrušenie pojednávania odôvodnený skutočnosťou, že všetci sudcovia daného okresného súdu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Súd sa však nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval predloženú žiadosť. V žiadosti pritom zdôraznil, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní. Správne mal okresný súd predložiť na rozhodnutie o pridelení vec inému súdu. Nebolo mu predložené rozhodnutie o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov okresného súdu, pričom v prípade nevyvylúčenia sudcov by sa bránil podaním sťažnosti na Ústavnom súde SR, za okolností ich vylúčenia by bolo zrejmé, že vo veci rozhodoval nezákonný sudca. Bez vydania bez akéhokoľvek rozhodnutia však bola možnosť jeho obrany pred zákonným sudcom odňatá, celkom zmarená. Zároveň navrhovateľ poukázal na svoje podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo podľa navrhovateľa vydané v rozpore s ustálenou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Zároveň je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovania práva na nestranný súd.

Súdu prvého stupňa navrhovateľ vytykal viacero omylov, z ktorých „príkladne“ uviedol konštatovanie súdu, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, hoci v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Za nepochybne preukázaný považoval nesprávny úradný postup exekučného súdu, ktorý bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prieťahy v konaní a ani nerozhodol o jeho návrhu v zákonnej lehote. Zároveň nesprávny úradný postup súdu spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nielen v jednej z nich. Konajúci sudca sa musí podľa jeho názoru vysporiadať so všetkými vytykanými zložkami nesprávneho úradného postupu, v napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (podľa § 214 ods. 2 O.s.p.), rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo všeobecnosti je akceptovateľná úvaha odvolateľa, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásada kontradiktórnosti, predovšetkým pojmovo predvída procesnú aktivitu účastníkov konania. Ťažiskom realizácie procesných práv účastníkov súdneho konania je pojednávanie, na ktoré bol navrhovateľ riadne a včas predvolaný, a svojim postupom - bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní - sa o ich bezprostredné naplnenie sám obral. V prípade účasti na pojednávaní by sa zúčastnil vykonávania dokazovania, mohol by navrhovať jeho doplnenie, resp. sa k vykonanému dokazovaniu vyjadriť a bol by poučený aj o predbežnom právnom posúdení veci. V tejto súvislosti sú potom ďalšie tvrdenia i námietky navrhovateľa, dotýkajúce sa odňatia práva konať pred súdom a porušenia zásady kontradiktórnosti, bezpredmetné.

Z doterajšiemu priebehu konania a stavu veci vyplýva, že zákonná sudkyňa (správne) postupovala v intenciách záväzného rozhodnutia nadriadeného súdu o jej nevyvylúčení. Odvolateľ v posudzovanom odvolaní neuviedol žiadne iné (ďalšie) okolnosti, ktoré by mali zakladať jeho vylúčenie, než tie, ktoré už boli predmetom posúdenia nadriadeného súdu. Zároveň dotknutý záver o nevyvylúčení rešpektuje aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie sp. zn. 3Nc/14/2012 z 31.05.2010; 6Cdo/201/2013 z 19.06.2013) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti. Opomenúť nie je možné ani výsledky aktuálnej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (napr. I. ÚS 88/2013 Z. z. zo 06.02.2013) vo vzťahu k (neúspešným) ústavným sťažnostiam navrhovateľa v obdobných prípadoch.

Neopodstatneným je tvrdenie odvolateľa, že mu nebolo doručené (resp. vôbec vydané) rozhodnutie o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že dňa 05.04.2013 bolo

navrhovateľovi doručené uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 5NcC/68/2012-16 zo dňa 28.02.2013 o nevyhlásení zákonnej sudkyne Mgr. Zuzany Bajlovej z prejednávania a rozhodnutia v predmetnej veci.

Odvolacia námietka navrhovateľa vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu, je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodná. Navrhovateľ poukázal na to, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia, ktoré mali byť exekučným súdom dodržané, dodržané neboli.

V tejto súvislosti krajský súd vychádza zo záverov okresného súdu, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola doručená exekučnému súdu dňa 31.12.2009. Rozhodnuté bolo až dňa 23.03.2012. Okresný súd neupresnil, aké konkrétne vykonané úkony posudzoval z hľadiska (ne) existencie nesprávneho úradného postupu. Nepochybne doba od podania žiadosti do rozhodnutia o nej, presahovala viac ako 2 roky. Z obsahu exekučného spisu nie je zrejmé, aké úkony boli počas tohto obdobia exekučným súdom vykonané. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nemožno ustáliť, ktoré konkrétne úkony mal prvostupňový súd na mysli a na aké skutočnosti pri svojom rozhodnutí bral zreteľ. Aj v prípade, že rýchlosť konania neznamena prenáhlenosť v tom zmysle, aby tým neutrpela kvalita rozhodovania a rýchlosť nesmie ísť na úkor riadneho výkonu spravodlivosti a rešpektovania ostatných základných princípov konania, nemožno z odôvodnenia rozhodnutia tieto skutočnosti ustáliť. V tejto časti preto považoval krajský súd rozhodnutie okresného súdu za nepreskúmateľné a odôvodnenie nespĺňajúce náležitosti § 157 ods. 2 O.s.p.

Na základe uvedených skutočností krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil s tým, že okresný súd vec opätovne prejedná a pri novom rozhodnutí bude dbať na to, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Riadne uvedie rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opíše priebeh konania, stanoviská procesných práv v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Dôraz odvolací súd kladie najmä na to, aby prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia musí vyplývať, na základe akých konkrétnych skutočností ustálil, že čas medzi doručením žiadosti súdneho exekútora a rozhodnutím o tejto žiadosti, nemožno považovať za nesprávny úradný postup vzhľadom na vykonané úkony, ktoré náležite konkrétne uvedie.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd zároveň rozhodne o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.